

Η ιστορία του δικού μας Νερόμυλου

Νερόμυλος Μοσχοχωρίου

Έχω τη χαρά κάθε πρωί βγαίνοντας από το σπίτι μου να αντικρίζω έναν πολύ παλιό και πανέμορφο νερόμυλο. Το νερόμυλο του Μοσχοχωρίου.

Είναι αναπαλαιωμένος γιατί για χρόνια είχε εγκαταλειφθεί. Στις 19/12/2013 με απόφαση ο Δήμαρχος Λαμίας , μετά από έντονη αίτηση του προέδρου του χωριού μας , έδωσε τα χρήματα και σε λίγους μήνες ξαναχτίστηκε το κτίριο του μισογκρεμισμένου νερόμυλου, ακριβώς όμως όπως ήταν παλιά. Από κάτω είναι όλος ο χώρος όπου υπήρχαν τα εξαρτήματα και οι μυλόπετρες για το άλεσμα . Από πάνω υπάρχει ένα δωματάκι όπου εκεί κοιμόταν ή ξεκουράζονταν ο μυλωνάς. Από εκεί κατέβαινε όταν έρχονταν οι χωρικοί και οι αγρότες με το σιτάρι , το καλαμπόκι, και όλα τα σιτηρά να τα κάνουν αλεύρι. Τα φόρτωναν πάνω στα μουλάρια τους ή όποιο ζώο είχε ο καθένας και τα έφερναν εκεί.

Η ίδρυση του έγινε πριν από 95 χρόνια, σχεδόν έναν αιώνα. Στις **21/02/1921** ημέρα Κυριακή , έφτιαξαν το πρώτο συμβόλαιο όπου αποφάσισαν την δημιουργία του. Από τα στοιχεία που έχω και μου δόθηκαν από τον κο. Βελέντζα Αθανάσιο μπροστά στο παντοπωλείο του Ιωάννη Παρίση εδώ στο Μοσχοχώρι μαζεύτηκαν οι χωρικοί , οι μάρτυρες Χρήστος Καπούλας και Ηλίας Χαϊδής που ήταν αρχιποιμένες και ο συμβολαιογράφος Νικόλαος Κονιαβίτης και σύνταξαν το έγγραφο για τη δημιουργία του νερόμυλου . Ο νερόμυλος ορίζεται στο συμβόλαιο ως καθίδρυμα, δηλαδή νομικό πρόσωπο. Όπως γράφεται μέσα στο συμβόλαιο δημιουργήθηκε για

« την θεραπείαν κοινωνικής ανάγκης και την εκπλήρωσιν κοινωφελούς σκοπού». Όπως μαρτυρούν όλοι οι κάτοικοι επειδή δεν είχαν μύλο αναγκάζονταν να πηγαίνουν σε άλλα χωριά για «την άλεσιν του σίτου , του αραβόσιτου και λοιπών προϊόντων», και έτσι έκαναν πολύ κόπο και έχαναν πολύ χρόνο . Επίσης είπαν ότι ένας νερόμυλος θα έφερνε και έσοδα στο χωριό , στην κοινότητα.

Και έτσι όλοι έδωσαν από 58 δραχμές και 82 λεπτά , συνολικά έξι χιλιάδες δραχμές για να ξεκινήσει το χτίσιμό του. Μάλιστα την διοίκηση και τη διαχείρισή του την είχε η Εκκλησία της Αγίας Παρασκευής Μοσχοχωρίου. Όπως αναφέρεται στο βιβλίο της Νομαρχίας («Φυσικές πηγές ενέργειας» , έκδοση 1998), ο μύλος ήταν ιδιοκτησία της κοινότητας αλλά για οικονομικούς λόγους τον παραχώρησαν στην εκκλησία. Επίσης συμφώνησαν να τον δώσουν ,αφού τελειώσει το χτίσιμο, για ενοικίαση σε μιλωνά ο οποίος μάλιστα από τα συνολικά έσοδα κάθε τριμήνου θα μπορούσε να κρατήσει μέχρι το 5% και θα πλήρωνε και το ενοικίό του. Τα υπόλοιπα θα έπρεπε να τα δώσει στην εκκλησία. Η ενοικίαση θα μπορούσε να διαρκέσει μέχρι τρία χρόνια όχι παραπάνω .

Και έτσι ξεκίνησε να χτίζεται ο νερόμυλος και λειτουργούσε ακατάπαυστα για 5 τουλάχιστον δεκαετίες ,μέχρι πριν 34 σχεδόν χρόνια , που εγκαταλείφθηκε και άρχισε χρόνο με τον χρόνο να γκρεμίζεται .

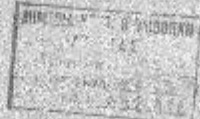
Πριν 45 χρόνια τον δούλευε μάλιστα ένας συγγενής μου , παππούς της μητέρας μου ο Κωνσταντίνος Σωτηρίου για περίπου 2 χρόνια. Μετέπειτα ο τελευταίος μιλωνάς από ότι αναφέρεται στο βιβλίο της Νομαρχιακής αυτοδιοίκησης Φθιώτιδας (έκδοση 1998) , ήταν ο Δημήτριος Ζάρδας. Μέσα σε αυτά τα χρόνια επισκευάστηκε άλλη μια φορά από την Εκκλησία το 1922. Μέχρι το 1975 άλεθε σιτηρά και από τότε μέχρι το 1982 άλεθε ζωοτροφές. (υπάρχει αντίγραφο από το βιβλίο της Νομαρχίας).

Ακόμα δεν έχει τελειώσει αφού πρέπει να συλλεχθούν και τα παλιά εξαρτήματα και μέρη για να συμπληρωθεί και το εσωτερικό του μύλου. Περιμένουμε την υπόλοιπη χρηματοδότηση από τον Δήμο Λαμίας.

Μακάρι να μπορούσε να λειτουργήσει ξανά !!

Οικονόμου Παναγιώτης

Μαθητής Στ' τάξης 1^{ου} Δ.Σ. Γοργοποτάμου

ΜΑΡΙΑ Π. ΠΟΛΥΜΕΡΟΠΟΥΛΟΥ - ΣΤΑΜΑΤΙΑ Γ. ΠΟΛΥΚΑΝΔΡΙΩΤΗ - ΕΙΡΗΝΗ Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Φυσικές πηγές ενέργειας

(υδροκίνηση στην επαρχία Φθιώτιδας)

Φωτογραφίες: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΚΑΒΑΣ

ΕΚΔΟΣΗ
ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΦΘΙΩΔΑΣ

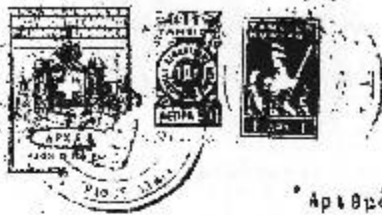

Λ Α Μ Τ Α 1988

Μεταγραφή 9η' το Υπερθετικό ηρωικό τιμω.

Τό πρωτοτυπον εδόθη εκδώρμον-επι
ξυκαιν ως Πράδρον της Κοινοτητος
δια των Φυλακων εν το αρχιων
της Κοινοτητος.

Κοινωνική Υδρομείχου -

Αριθμός 2287

21-02-1921

Συμφωνητικόν κλη.δραχ. 8000

Ἐν Κομοχωρίῳ σήμερον τὴν εἰκοστὴν πρώτην Φεβρουαρίου τοῦ
 χιλιοστοῦ ἑνεακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ πρώτου ἔτους ἡμέραν ἑορτα-
 κὴν ἔξαθι τοῦ κλητοπωλείου τοῦ Ἰωάν. Ἀρίστη ἰδιοκτησίᾳ κληρο-
 νόμων Γεωργ. Κητισπούλου ἔνθα κληθεῖς μετέβην πρός σύνταξιν τοῦ
 παρόντος ἐνώπιον ἑμοῦ τοῦ συμβολαιογράφου Λαλίας Βικελίου Ἰ.
 Ἐνταξίτου κατοίκου καὶ ἐδρεύοντος ἐν αὐτῇ παρουσίᾳ καὶ τῶν
 μαρτύρων ἀρίστου Ἀκούλα καὶ ἄλλια κατὰ ἀποστέραν ἀρχιεπισκο-
 πῶν καὶ κατοίκων τοῦ χωρίου Κομοχωρίου γνωστῶν σοι πολιτῶν
 ἑλλήνων καὶ μὴ ἐξαιρουμένων ἐνεφανίσθησαν οἱ πρός ἐπὶ καὶ τοῦ-
 μάρτυρα γνωστοὶ καὶ μὴ ἐξαιρούμενοι 1) Χρηστέλλουος Α. Ἀργυρό-
 πουλος, 2) Ἰωάννης Πατάγιας, 3) Ἰωάννης Δ. Καϊόβας, 4) Ἀθανάσιος
 Καντάρδας, 5) Ἰωάννης Σ. Σταματοπούλου, 6) Νικόλαος Ἄκαρ. Ἀργυρό-
 πουλος, 7) Ἄβαν. Κ. Βελέντσας ἅπαντες γεωργοκτηματῆαι, 8) Παπαδόφ-
 τριος Ἀργυρόπουλος Γερβύς καὶ ἐτημέριος, 9) Ἰωάννης Γ. Ριζόπου-
 λος, 10) Ἰωάννης Γ. Σταμάτης, 11) Εὐάγγελος Α. Ἀργυρόπουλος, 12)
 Ἰωάννης Ἐπαγγίλου, 13) Ἰωάννης Διαραγής, 14) Ἀδόσθιος Αθ. Ρι-
 ζόκης, 15) Ἰωάννης Κ. Βελέντσας, 16) Ηλίας Γ. Καυρωτῆς, 17) Κωνσταν-
 τ. Παρακάντσας, 18) Ἰωάν. Κύαγ. Γεβρίλας, 19) Ἀδόστ. Γ. Ἀργυρόπουλος
 20) Εὐθ. Δ. Δομαστιάτης, 21) Παναγ. Βελωνιάτης, 22) Γεωργ. Κ. Βελέντσας
 23) Δημ. Α. Ριζόπουλος, 24) Δημ. Γ. Ἀγραπιάτης, 25) Ἰωάν. Πακροστόλου
 26) Κων. Γ. Τεούλιας, 27) Δημήτριος Ἀναστ. Λύκος, 28) Ἰλτ. Ἀπτόπου-
 λος, 29) Δημ. Ἀθ. Ριζόκης, 30) Εὐργ. Πύαγ. Σουδ., 31) Ἰωάννης Παρίσης
 32) Δημήτριος Γ. Καυρωτῆς, 33) Ἰωστ. Σουρπιώτης, 34) Ἰωστ. Γ. Σταματο-
 πουλος, 35) Γεωργ. Ζόκας, 36) Ἄβαν. Πακροστόλου, 37) Ἀθανάσιος
 Παρακάντσας, 38) Ἀρητος Γ. Ἀκρίβος, 39) Ἰωάν. Ἀθ. Δομαστιάτης, 40)
 Ἰωάν. Λητσόπουλος, 41) Ἰωάννης Δ. Σταθόπουλος, 42) Κωνσταντ. Γεβύς.

Ο νερόμυλος όπως είναι σήμερα

